

دهبى ئەو چە خاويەك بى، كە بەمشىۋەيەو ھەر لەخۇرا غەزەب لە خەلكەكە بگرى و كەرو كوپريان بكات لە ئاست دۆزىنەو دەي رىگەي راست و ھەر خۇي گومريان بكات و سەريان لى بشىۋىنى، لەكاتىكا خوا بە بەزەيى، دلفراوان، بەخشندە و لىبوردە ناوى دەرکردوۋە؟ بەگوپرەي ئەم ئايەتە، ئەو خاويە، پىشەكى لە قورئاندا باسى ئەو دەي كردوۋە، كە كەسانىك باوەر ناھىنن، چونكە خوا غەزەبى لىگرتوون، كە منىش يەكىنكەم لەم غەزەب لىگرتووانە!

بەگوپرەي ئايەتى ژمارە (۲۵)ى سورەتى (الأنعام)، بۆمان دەرەكەوئى كە خوا چراي باوەرپى ھەندىك كەسى پف تىكردوۋە و بەھىچ شىۋەيەك تروسكايەك باوەرپى لى بەدى ناكرىت و تەنانتە گويچكەكانىشى كەر كردوون بۆ ئەو دەي گوييان لە بانگەوازي بەناو ھەقى قورئانەكەي محەمد نەبى.

ئەم ئايەتە دەلى: (وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَةً لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۲۵).

واتە: (ئىمە بەردەمان بەسەر دلىاندا كىشاۋە تاۋەكو تروسكايى باوەرپان لى ھەلنەيەت و گويچكەكانى ئەوانمان كەر كردوۋە تا وشەي ھەق نەبىستن).

بەگوپرەي ئايەتى ژمارە (۹۳)ى سورەتى (النحل)، مرقۇقەكان موسەيەرن، واتە ۋەكو مىگەل لەلايەن خواۋە دەھاژورين، نەك خۇيان ئاراستەي ژيان و باوەرپى خۇيان ديارى بكن!

ئەم ئايەتە دەلى: (وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَسَأَلْنَنَّا عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۹۳).

واتە: (خۇ ئەگەر خوا بيويستايە دەيكردن بە يەك نەتەۋە، بەلام ھەركەسى خوا بيەويت گومراي دەكات و ھەركەسى بيەوئى دەيخاتە سەر راستەرى، بيگومان لىتان دەپرسن كە ئىۋە چىتان كردوۋە).

ئەو پرسىيارە نالۇژىكە چىيە كە دەپرسى: (ئىۋە چىتان كردوۋە)؟ خوا كە منى موسەيەر كرديى و مەخەيەرى نەكرديم، با ھەر خۇيشى ۋەلام بداتەۋە، كە من چىم كردوۋە! ئەمە ۋەكو ئەۋەيە، كە تۆ لەنىۋ ئۆتۆمۆبىلىك لەتەك شوفىرەكە دانىشتىيەت و دەست، قاچ و چاۋەكانت بەسترايى و شوفىرەكە خۇي ھەلدېرىنى، كەچى تۆ بە تاوانبار دابنرئىت!

بەگوپرەي ئايەتى ژمارە (۱۱۸)ى سورەتى (ھود)، بۆمان دەرەكەوئى كە خوا نەبيويستوۋە ھەموو مرقۇقەكان سەر بە يەك نەتەۋە بن، باشە ئەگەر خوا لەتواناي دابايە ھەموو مرقۇقەكان بكات بە يەك نەتەۋە، ھەر خۇيشى نەيدەتوانى بە تەبايى بيان گونجىنى و بيكىشە بژين؟

ئەم ئايەتە دەلى: (وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَرَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ۱۱۸).

واتە: (خۇ ئەگەر خوا بيويستايە دەيكردن بە يەك نەتەۋە، بەلام بەردەوام ھەر ناتەبا دەبوون).

بەگوپرەي ئايەتى ژمارە (۱۲۵)ى سورەتى (الأنعام)، ديسان مرقۇقەكان موسەيەرن، واتە خوا مرقۇقەكانى ۋەكو رەشەۋلاغ داۋەتە پىش خۇيى و ھەچەمان لى دەكات! خوا كىي بوئى سنگى دەكاتەۋەو رىگاي راستى پىشان دەدات و كىي نەوئى وازى لىدەھىنى و گومراي دەكات! كەۋاتە بۇ گەيى لە من بكرى، كە بەگوپرەي ئەو ئايەتە (گومرا بوويمە)؟ ئى باشە خۇ ئەۋە خاويە سنگى منى نەكردۆتەۋە بۇ ئىسلام و ويستويەتى گومرايم، كەۋاتە گەيى لە خوا بكن نەك لە خۇم! بۇ ھەم دەبى گەيىم لىبكرى و ھەمىش سەبارەت بە خۇشتىن خۇشبيەكانى ژيان كە خۇشەويستى، سۆز و دلخۇشبيە، سزا بدرىم و لىيان بيەش بكرىم.

ئەم ئايەتە دەلى: (فَمَنْ يَرِدَ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ، وَمَنْ يَرِدْ أَنْ يَضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَمَّا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۱۲۵).

راو و ئاسكېك و كهرويشكېك دهگرن و لهكاتى دابهشكردندا عارهبهكه به كوردهكه دهلى: (چ دهلى ئاسكهكه بۇ من و كهرويشكهكه بۇ تو، يان كهووشكهكه بۇ تو و ئاسكهكه بۇ من؟) **ثُمَّ نَأْيَهُتَهُ دَهْلَى: (مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ٧٩).**

واته: (تووشى ههچى چاكهيهك ببى له خواوهيه، تووشى ههچى خراپهيهكيش ببى له خووتهوهيه، تۆمان ناردوووه بۇ سهر خهلكى به پيغهمبهرايهتى، ئهوهندهش بهسه كه خوا ئاگادارته).

بهگويرهى ئايهتهكانى ژماره (٦-٧)ى سورهتى (البقرة)، خوا به محمهدى بهناو پيغهمبهرى خوى دهلى: (ئهوانهى بيباوهرن ئاگاداريان بكهيتهوه يان نا ههر وهكو يهكه و باوهر ناهينن)، ئى ئهگهر ئهه پيشتر مۆرى خوى بهسهر دل و گوچكهياندا نابى و پهردهى بهسهر چاوهكانياندا هينابى، چون باوهر دههينن؟ ئهى كهواته محمهدى بۇچى ناردوووه كه نه توانى باوهر به بهشيك له مرؤقهكان بهينى؟

ليزهدا ئايهتى ژماره (٦)، ريك پيچهوانهى ئهه ئايهتانهى سهرهوهيه كه له ههمووياندا باسى ئهوه دهكرى كه خوا خوى برياردهه و شتهكانى بهزور بهسهردا سهپاندوون و بهئارهزووى خوى كهسانىكى گومرا كردوووه كهسانىكى تريس ريگاي راستى پيشان داو، كهچى لهه ئايهتهدا خوا باسى ئهوه دهكات كه ههولدان لهگهه بيباوهران كارىكى بيسووده و ئهوان ههركيز باوهر ناهينن! بهراستى لهه كارهى خوا دانا، بهتوانا، زانا، بهدهسهلات، دادپهروه، بهزهيبى و بهسوژه تيناگهه؟ ئهى خوا بهگويرهى ئهه ههمو ئايهته ناليت: (ئهگهر بمويستايه واو وام دهكرد)، ئهى بۇ نايهويت كارىكى وابكات كه نه مرؤقهكان تووشى ئهه ههمو ههله، سهر ليشيونان و تاوانه بكات و نه خويشى تووشى دهردهسهرى ليكولينهوهو سزادان بكات لهگهه مرؤقهكان؟

ئهم دوو ئايهته دهلين: (إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٦، خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٧).

واته: (بهراستى ئهوانهى كه بيباوهر بوون ئاگاداريان بكهيت يان نهكهيت وهكو يهكه بويان، باوهر ناهينن. خوا مۆرى ناوه بهسهر دل و گويانداو پهردهى بهسهر چاوياندا هيناوه، ههر بويه سزايهكى سهخت چاوهرپيانه).

بهگويرهى ئايهتى ژماره (٢٢)ى سورهتى (الحديد)، مرؤقهكان نهك بهتهنيا موسهيهرن بهلكو ههر تاوانىك بهدهستى مرؤقهكان ئههجام دهرى، هيچ تاوانىكى ئهوانى تيدا نيهه، چونكه خوا پيشتر لاي خوى له لهوحى مهحفوز ههمووى ديارى كردوووه كه چى دهكهن و چى ناكهن! بهگويرهى ئهه ئايهته، خوا دهرهينهرىكى بيويزدان و مرؤقهكانيش ئههكتهرن و بهگويرهى ئهه دهقهى كه خوا بوى ديارى كردوون نمايشى خويان لهسهر شانؤ (زهوى) پيشان ددهن! **ثُمَّ نَأْيَهُتَهُ دَهْلَى: (مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ٢٢).**

واته: (ههر بهلايهك روودهدا له زهويدا يان بهسر خوتان دى، كه له لهوحى مهحفوز تومارمان نهكرديت پيش ئهوهى رووداووهكه بهسهرتان دا بيت، ئهه كارهش بۇ خوا زور ئاسانه).

بهگويرهى ئايهتى ژماره (٣٩)ى سورهتى (الأنعام)، مرؤقهكان موسهيهرن و هيچ دهسهلاتيكيان بۇ برياردان لهسهر ههلبزاردهو چارهنووسى خوياندا نيهه، چونكه تهنيا خوايه ههركهسيكى بوئ راستهري دهكات و دواتر پهوانهى بههستهكهى محمهد و خوى دهكات، ههركهسيكىشى نهوى گومراى دهكات و فرى دداته نيو ئاگره ههميشهبيهكهى دۆزهخ!

ئهم ئايهته دهلى: (وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأِ يُجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٣٩).

واته: (ئەوانەى كە ئايەتەكانى ئىمەيان بە درۆزانى، كەرو لالەن و لەناو تاريكىدان، بىگومان ئەوەى خوا بىهويت گومراى دەكات و ئەوەش كە بىهويت دەىخاتە سەر پىيازى راست و رەوان).

بەگوێرەى ئايەتى ژمارە (۵۶)ى سورەتى (القصص)، مەرقەكان موسەيەرن و هىچ دەسەلاتىيان بۆ بپاريدان لەسەر هەلبژاردەو چارەنووسى خۆياندا نىيە، نەك ئەوان محەمەد-يش ناتوانى رىگاي راست پيشانى هىچ كەسىك بەدات كە خۆشى دەوى، بەلكو هەموو دەسەلاتىك بەدەست خودا خۆيەتى! كەواتە ناردنى محەمەد وەكو پەيامبەرىكى خوا بپسوودە و ناردن و نەناردنى وەكو يەكە!

ئەم ئايەتە دەلى: **(إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝۵۶)**.

واته: (تو ناتوانىت ئيمان و باوەر ببهخشىت بەو كەسەى خۆشئەوىت، بەلكو خوا هەركەسىكى بویت دەىخاتە سەر رىگەى راست و ئيمانى پىدەبەخشىت، خوايش ئاگادارە بەوانەى كە رىيازى).

بەگوێرەى ئايەتى ژمارە (۲۷۲)ى سورەتى (البقرة)، هەم ديسان مەرقەكان موسەيەرن و هىچ دەسەلاتىك لەدەست خۆياندا نىيە بۆ بپاريدان لەسەر هەلبژاردەو چارەنووسياندا! خودا لێردەدا دووبارە محەمەد ئاگادار دەكاتەو كە سەبارەت بە راستەرى كردنى مەرقەكان هەموو دەسەلاتىك لای خۆيەتى و محەمەد بۆى نىيە دەست تىكەل بەكات لە كارەكانى ئەودا.

ئەم ئايەتە دەلى: **(لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۝۲۷۲)**.

واته: (هيداىەتەكردنى ئەو خەلكە لەسەر تو نىيە، بەلام خوا هيداىەتى ئەو كەسە دەدات كە دەيهوى، هەر خىرىكىش بەكەن، ئەو قازانجەكەى بۆ خۆتانه، ئىو هىچ شتىك نابهخشن مەگەر بۆ رەزامەندى خوا نەبىت و هەر خىرىكىش بەكەن پاداشتەكەيتان دەست دەكەويتەو، ئەوسا ئىو هەرگىز سەمتان لىناكرىت).

بەگوێرەى ئايەتى ژمارە (۹۹-۱۰۰)ى سورەتى (يونس)، مەرقەكان موسەيەرن و هەموو كارىك بەدەستى خوا خۆيەتى و تەنانهت محەمەد ناتوانى باوەر بەهىچ كەسىك بەيىنى، ئەگەر خوا خۆى رەزامەندى لەسەر نەبى! ئەى باشە محەمەدى بۆ نارد، ئەو ئەگەر ئەو ناردىبىتى؟

ئەم ئايەتە دەلى: **(وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۙ ۹۹، وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۙ ۱۰۰)**.

واته: (ئەگەر خوداى تو بپويستايە، هەموو دانىشتوانى سەر زەوى باوەرپان دەهينا، ئايە تو دەتەوى زۆر لە خەلكى بەكى بۆ ئەوەى برۆداربن؟ هىچ كەسىك بەبى رەزامەندى خوا برۆ ناهىنىت، خوا پيسى بۆ ئەو كەسانە برپارداو كە ژير نابن).

بەگوێرەى ئايەتى ژمارە (۸)ى سورەتى (فاطر)، مەرقەكان موسەيەرن و ديسان خودا ئاگادارى محەمەد دەكاتەو كە ئەو دەست نەخاتە نپو كاروبارى ئەوەو، چونكە ئەو هەر خۆيەتى خاوەنى دەسەلات و برپارەكان!

ئەم ئايەتە دەلى: **(أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۗ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۙ ۸)**.

واته: (ئايە ئەو كەسەى كە كەردەو نەشەرىنەكانى بۆ رازىنراوئەو و بە چاك دەبىينىت؟ بەراستى خوا بىهويت هەركەسى گومرا بەكات دەيكات، هەركەسىكىش هيداىەت بەدات دەيدات، نەكا تو بە خەمى ئەوانەو تىدا بچى، خوا دەزانى ئەوان چ كارىك دەكەن).

به‌گویره‌ی نایه‌تی ژماره (۲۳) ی سوره‌تی (الزمر)، مرۆقه‌کان موسه‌یه‌رن و ته‌نیا خودایه هه‌ندیگ له مرۆقه‌کان هه‌له‌بژیری بۆ ئه‌وه‌ی راسته‌پێیان پێشان بدات و دواتر بۆ به‌هه‌شت، ئه‌وانه‌ی دیکه‌ش گومرا ده‌کات و دواتریش ره‌وانه‌ی دۆزه‌خیان ده‌کات! خۆم که‌سیکم له‌وانه‌ی که ئه‌و گومرای کردووم و دواتریش بۆ ناگری دۆزه‌خ. که‌واته ئه‌وه بریاری خوداکه‌تانه بۆ ده‌بێ گله‌یی له من بکری له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که بیناوه‌رم؟ ئه‌ی که خوا پێشه‌کی سزای بیناوه‌ری بۆ دیاری کردووم که سووتانه له ناگری دۆزه‌خ، باشه (شاژن) بۆ تۆش بۆ جاری دووهم به ناگری خۆشه‌ویستی خۆت به‌شیوه‌یه‌کی بیویژدان و بیبه‌زه‌ییانه ده‌مسووتینی، که سووتانم به ناگری ئه‌وینت له سووتانم به ناگری دۆزه‌خی خوا به سه‌ختتر، قورستر، به‌ئازار و به‌ژانتر ده‌زانم، له‌کاتی‌کا که هه‌موو ئاواتیکم ئه‌وپه‌ری شادی، دلخۆشی، خۆشگوزاران کردن و حه‌سانه‌وه‌ی تۆیه.

ئهم نایه‌ته ده‌لی: (اللّٰهُ نَزَّلَ احْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مّتَانِي تَفْشَعُ مِنْهُ جُلُودَ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبُهُمْ اِلَى ذِكْرِ اللّٰهِ ذَلِكُمْ هُدًى لِّلّٰهِ يَهْدِي بِهٖ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضَلِّ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ۚ ۲۳).

واته: (خوا باشترین فه‌رمایشتی ناردۆته خواره‌وه، په‌رتووکێ که بابه‌ته‌کانی له‌یه‌ک ده‌چن، هه‌ندیگ باسیشی به‌شیوازی جیاواز تیادا دووباره‌بوته‌وه، که ته‌زوو ده‌هینیت به گیان و پیستی ئه‌وکه‌سانه‌دا که ترسی خویان له دل دایه، پاشان پیست و دلایان بۆ یادی خوا نهرم ده‌بیت، ئا ئه‌وه هیدایه‌تی خواجه، که هه‌رکێ پیخۆشبی، به‌ره‌و هیدایه‌تی ده‌با، هه‌ر که‌سیش که خوا گومرای بکا، که‌سی دیکه هیدایه‌تی ناکات).

به‌گویره‌ی نایه‌تی ژماره (۸۸) ی سوره‌تی (الانعام)، مرۆقه‌کان موسه‌یه‌رن و هیچ شتیگ له‌ده‌ستی خۆیاندا نییه و هه‌ر خواجه مرۆقه‌کانی کردۆته دوو به‌ره‌ی دژ به‌یه‌ک و به‌شیکیان که خۆی ویستی له‌سه‌ره‌ راسته‌پێی کردوون و به‌هه‌شتیان پێ ده‌به‌خشی و به‌شه‌که‌ی تریش گومرای کردوون و له ناگری دۆزه‌خ ده‌یانسووتینی! ئی من چارم چیبه و چی بکه‌م، که خوداکه‌تان مه‌یلی له‌سه‌ر نه‌بێ و به‌بێ ئاره‌زووی خۆم منی خستبیته‌ به‌شی دووهم و سه‌ری لێ شیواندبم و دواتریش بۆ ته‌پانی بنی دۆزه‌خ و ئاگره له‌ش پروکینه‌که فریم بدات؟

ئهم نایه‌ته ده‌لی: (ذَلِكُمْ هُدًى لِّلّٰهِ يَهْدِي بِهٖ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۗ وَلَوْ اَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۙ ۸۸).

واته: (ئو هیدایه‌ت کردنه له‌لای خواجه، که هیدایه‌تی هه‌رکه‌سی له به‌نده‌کانی خۆی پێ ده‌دات که مه‌یلی لێ بێ، خۆ ئه‌گه‌ر هاوبه‌ش بۆ خوا په‌یدا بکه‌ن، کرده‌وه‌کانیان هه‌مووی به‌فیرۆ ده‌چێ).

به‌گویره‌ی نایه‌تی ژماره (۱۷۸) ی سوره‌تی (الاعراف)، مرۆقه‌کان موسه‌یه‌رن و ته‌نیا خواجه هه‌موو شتیکی به‌بریاریکی تاکه‌ره‌وانه‌ی خۆی داوه‌و ده‌بێ ئه‌و دۆزه‌خه‌ی که خۆی دروستی کردووه پری بکاته‌وه به مرۆقه‌کان و له‌وی مرۆقی سووتاو، سوره‌وه‌کراو، له شیش دراو و برژاو ببینری! دیاره‌ خودا خۆی زور ماندوو بووه به دروستکردنی دۆزه‌خ، خۆ ناکری دواى ئهم هه‌موو ماندوو‌بوونه‌ش به‌کاری نه‌هینێ و که‌سی فری نه‌داته ناو؟

ئهم نایه‌ته ده‌لی: (مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي ۗ وَمَنْ يُضِلُّ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ۙ ۱۷۸).

واته: (ئه‌وه‌ی خوا هیدایه‌تی بدات ئه‌وه ریگه‌ی راست ده‌گریته‌ به‌ر، هه‌ر که‌سیکیش گومرا بکات، ئه‌وه هه‌ر ئه‌وانن که زیان پیگه‌بیه‌شتوون).

به‌گویره‌ی نایه‌تی ژماره (۴) ی سوره‌تی (ابراهيم)، سه‌ره‌جهم مرۆقه‌کان موسه‌یه‌رن، له هه‌مان کاتیشدا خودا به‌گویره‌ی قورئان باسی ئه‌وه ده‌کات که بۆ هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک پیغه‌مه‌بریکی به‌ زمانی خۆیان ناردووه! به‌لام به‌گویره‌ی ئه‌و نایه‌ته و سوره‌ته‌ بیت، محمه‌د که عه‌ره‌به و بۆ ئه‌وه نیردراوه تا ئایینی ئیسلام بلاوبکاته‌وه له‌نیو عه‌ره‌دا، که‌واته ئیسلام و محمه‌د هیچ په‌یوه‌ندییه‌کیان به‌ کورده‌وه نییه!

ئهم نایه‌ته ده‌لی: (وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ اِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهٖ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۙ ۴).

واته: (هیچ پیغمبریکمان نهارد مهگەر به زمانی گهلهکهی خوئی، تا ههموو شتیکیان بۆ پروون بکاتهوه، خوا ههرکهسیکی ویستی بگومرای دهکا و کیشی بوی هیدایهت (راستهپیی) دهکاوه ههر خوئی خاوهن دهسهلات و دانایه).

بهگویرهی ئایهتی ژماره (۹)ی سورهتی (النحل)، سهههتا مروقهکان موسهیهرن و موخهیهرن نین، دواتریش خوا به هیچ شیوهیهک نهیویستوه هیدایهتی مروقهکان بدات، یان ریگهی راستیان پیشان بدات، بهلکو ههر بۆ خووشی خوئی وای کردوه کهسانیکی زۆر گومراو سهه لئ شیواو بن و دواتریش ئاگری دۆزهخ به جهستهی ئهوه کهسانه گهشتره گهرتر بکات.

ئهم ئایهته دهلی: **(وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ۹)**.

واته: (خوا ههر ئهوهندهی له سههه ریگهی راستتان نیشان بدات. ریگای چهوتیش ههیه، ئهگهر خوا بیویستبا، ههر ههموتانی هیدایهت دهدا بهگشتیی).

بهگویرهی ئایهتی ژماره (۴۶)ی سورهتی (النور)، مروقهکان موسهیهرن و ههرگیز موخهیهرن نین، خوا چۆنی بویت ئاوا بهشیوهی کهر و رهشهولاغ لیمان دهخوپی! ئهوه جاریک و دووان و دهیان نییه، که له قورئاندا نووسراوه، که خوا ویستی لهسهه ههرکهسی بی هیدایهتی دههات و راستهپیی دهکات و ویستی لهسهه ههرکهسیکیش نهبی گومراو سهه لئ شیواوی دهکات و فیلمی دهسووتینی! کهواته بۆ گلهیی له مروقهکان دهکهن که باوهر به خودا ناهینن، بۆ گلهیی له خودا ناکهن که بۆ بهمشیهیه سههه لئ مروقی وهکو من تیکداوهو ریگهی لئ گوپیوه؟

ئهم ئایهته دهلی: **(لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۴۶)**.

واته: (چهندان بهلگهی پروونمان دابهزانن، خوا ئهوه کهسه راستهپیی دهکات که ویستی له سههه بۆ ریبازی راست).

بهگویرهی ئایهتی ژماره (۲۸۴)ی سورهتی (البقره)، بۆمان دهردهکهوی که مروقهکان نهک تهنیا موسهیهرن بهلکو ههر هیچ دهسهلاتیکیان نییه و ههموو شتیکی له لایهن خواوه بهسههه ریاندان سهههه ریاندراوهو ئهوان تهنیا بریارهکانی خوا جیهه جی دهکهن، ئهوهی خوا فهرمانی پیدایی چاکه بکات، چاکه دهکات و ئهوهش که فهرمانی پیدایی خراپه بکات، یان باوهری به قورئان و خوا نهبی ئهوه بهگویرهی فهرمانهکهی خوا رهفتاری کردوه! مادام خویشم دهبی یهکیک بم لهوانهی که به فهرمانی خوا باوهریم به خوویی و ئیسلام نههیناوه، کهواته دهباوه (شاژن) و کهسانی دیکهش گلهییان له خوا بکردایه، که بۆ منی بهمشیهیهه دروست و سهههه ریاندان کردوه!

ئهم ئایهته دهلی: **(لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ يَحَاسِبِكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۲۸۴)**.

واته: (ههرچی له ئاسمان و له زهویدا ههیه خوا خاوهنیانه، ئهگهر ئهوهی له دل و دهرونتاندا جیگیر بووه، دههه بهخن، یان بیشارنهوه خوا دهربارهی لیتان دهپرسیتهوه، ئهوسا له ههرکهس بیهویت خووش دهبییت و ههرکهس بیهویت سزای دههات و خوایش دهسهلاتی بهسههه ههموو شتیکیا ههیه).

بهگویرهی ئایهتی ژماره (۱۱)ی سورهتی (التغابن)، دهردهکهوی مروقهکان موسهیهرن و ههر شتیکی که تووشیان دی له دهرهوهی دهسهلاتی خوئیانه و ئهوه خوییه که تووشی ئهوه ههموو بهلا، گرفت و کیشانهیان دهکات! ههر بۆیه راشکاوانه دهلیم، ئهوه بهلایانهی که بهسهه ههرکهسیکی یان مروقهکان دادییت، ئهوه به فهرمانی خوییه و کهس تینیدا بهرپرس نییه جگه له خوا خوئی! ئهوهی کهسیک دهکوژی، ئهوهی دهستدریژی دهکاته سههه کیژۆلهیهکی شهش ههوت سالان و دهیکوژی، ئهوهی دزی دهکات، ئهوهی چههه کهسیک یان بنهمالهیهک بهشهه دههینن، ئهوهی قوتی خههک داگیر دهکات، دهبی ههموویان بیتاوان بن مادام خوا پییکردوون! باشه ئهه بۆ ههرکاتی کهسانیک بهگویرهی ئهوه تاوانانهی که له سهههه ههه باسم کردوون، دهگیرین، دهلین (شههیتان پیی کردووم)، باشه بۆ نالین (خوا پیی کردووم)،

مادام هه موو به لایه ک به فرمانی خوا به سهر مرۆقه کان دادی؟ هیوادارم هیچ که سیک پاساوی ئەوه نه هینتته وه که ههر به لایه ک هۆکاریکی ههیه و مرۆقه کان خویان هۆکارن، چونکه به دلنایی و به گوێره ی ئەم ئایه ته و چهندان ئایه تی دیکه ش خوا به لاکانی ناردوو به مرۆقه کان و ههر خۆیشی هۆکاره کانیا ن بۆ دروست ده کات. ئەم ئایه ته ده لئ: (مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۱۱).

واته: (کهس هیچ به لایه کی به سهر نایه، مه گهر خوا فرمان بدا، ئەوه ی باوه ری به خوا هه بئ، خوا دلئ راسته ری ده کات و خواش به هه موو شتیک ده زانی).

به گوێره ی ئایه تی ژماره (۵۱) ی سوره تی (التوبة)، بۆمان پوون ده بیته وه که گشت به لایه ک له لایه ن خواوه بۆ مرۆقه کان ده نیردریت و مرۆف توانای ئەوه ی نییه به لاکان له خۆی دووربخاته وه. خوا به مرۆقه کان ده لئ: (سه ره رای ئەوه ی که هه موو به لایه ک خۆم بۆتانی ده نیرم و هۆکاره که شی ههر خۆم، که چی ده بی سوپاس گوزاریش بن، که ئەو هه موو به لایه تان به سهر دینم!

ئەم ئایه ته ده لئ: (قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۵۱).

واته: (بلئ: ئەوه ی خوا بۆی نه نووسیوین تو شمان نایه ت، ههر ئەو سه ره وهرمانه و پنیوسته برواداران ههر پشت به خوا به ستن).

به گوێره ی ئایه تی ژماره (۳۸) ی سوره تی (المدثر)، مرۆقه کان موخه یه نه بووینه و موسه یه رن، بۆیه هیچ شتیک به خواستی خویان ناکه ن و به پیچه وانه وه پنیان ده کریت، پیکردنه که ش له ده ره وه ی سنووری ده سه لاتئ خویانه، چونکه خویه شته خراپه کان و تاوانه کانیا ن پیده کات!

خوا، باسی ده ستکه وت ده کات، ده ستکه وتی چی؟ ئەو که تووشی سه دان به لاو کیشه م بکات، خۆی بریار له سه ر ژیا ن و چاره نووسم بدات، ده ستکه وت که ی له ده ستئ خۆم دایه؟ تو خۆت کیت بوی گو مرای بکه ی ت و کئی دیکه شت بوی راسته ری بکه ی، که من له گو مراکان بم، بۆ ده بی سزام ده ی؟ ئەئ خۆت گو مرآت نه کردووم به بی ئاره زووی خۆم؟ ئەم ئایه ته ده لئ: (كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ۳۸).

واته: (ده ستکه وتئ هه موو شتیک له ده ستئ خۆت دایه).

به گوێره ی ئایه تی ژماره (۳) ی سوره تی (المائدة)، که یه کیکه له دوا ئایه ته کانی سوره تی مائیده و قورئان و لیره دا گوایه قورئان ته و او بووه! باشه ئەگه ر ئەمه دوا ئایه تی نیردراوی خوا بی که له م سوره ته دا هاتوو، بۆ ده بی پشت به فه رموو ده (أحادیث) ی محه مه دی به ناو پیغه مبه ری خوا ببه ستري بۆ ته و او کردنی شه ریعئ خودا؟ ئەئ ئەوه نیه خودا له م ئایه دا باسی ئەوه ده کات، که ئایینی ئیسلامی به ته و او ی ته و او کردوو و کوتایی به ناردنه خواره وه ی ئایه ت و سوره ته کانی قورئان هینا وه؟ ئاخه ر پشتبه ستن به فه رموو ده کانی محه مه د و کارکردن پنیان، مانای ئەوه ده گه یه نی که قورئان ناته و او، ئەگینا بۆ په نا بۆ وته کانی محه مه د ده بردرئ؟

ئەم ئایه ته ده لئ: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ۳).

واته: (ئەمرو ئایین و به رنامه که تانم به کوتایی گه یاندو نازو نیعمه تی خۆم بۆ ته و او کردن و قایلیم به وه ی که ئیسلام ببیته ئایینتان).

به گوێره ی ئایه تی ژماره (۲۴) ی سوره تی (النساء)، ریگه به هاوسه رگیری سیغه (المتعة) دراوه و له سه رده می محه مه دی به ناو پیغه مبه ر و ئەبو به کری سدیق پیاده کراوه و ریگه ی پیدراوه، به لام دواتر عومه ری کوری خه تاب به بریاری تاکره وانئ خۆی قه ده غئ کردوو! باشه بۆ تا محه مه د له ژیا ندا ما بوو قه ده غئ نه ده کرد؟ باشه بۆ به شیکی موسلمانه کان که شیعه ن تا ئیستا که ش باوه ریا ن به م هاوسه رگیری تییه ههیه؟ باشه بۆ حزبه ئیسلامیه تیروریسته

سوننه‌کانی وه‌کو (القاعدة، داعش، جند الإسلام، بۆکو حرام، جماعة النقشبندیین و چه‌دانی دیکه) تا ئیستا که باوه‌ریان به هاوسه‌رگیری موعه (زواج المتعة) هه‌یه و ناوه‌که‌یان گۆریوه بۆ جیهادی نیکاح؟ باشه بۆ ئهم ئایه‌ته له قورئان لانه‌دراوه و وه‌کو خۆی ماوه‌ته‌وه؟ هه‌ر سوره‌ت و ئایه‌تیک له قورئاندا مابیتته‌وه، به‌دلنیا‌یی و به‌گۆیره‌ی به‌رژه‌وه‌ندییه هه‌نوکه‌یه‌کان کاری پنده‌کری! له ئیستادا به‌شیک باوه‌ری پێی هه‌یه و پیاده‌ی ده‌کات، هه‌رکاتیکیش ده‌سه‌لات بگره‌ ده‌ست ئه‌وکاته ته‌واوی موسلمانه‌کان کاری پنده‌که‌ن! به‌گۆیره‌ی ئایه‌تی (۲۴) ی سوره‌تی (النساء)، هاوسه‌رگیری چیژوه‌رگرتن (زواج المتعة)، بۆ ماوه‌ی رۆژیک، هه‌فته‌یه‌ک، مانگیک یان چه‌ند سالیکیک پێکه‌ پیدراوه‌و ته‌نانه‌ت پیاو بۆی هه‌یه و ده‌توانی ئه‌و کرێیه‌ی که له‌گه‌ل ژنه سیغه‌کراوه‌که له‌سه‌ری ریک که‌وتوون، دواتر لێی په‌شیمان بیتته‌وه‌و که‌متری بداتی، چونکه ئه‌وه هه‌ر خوا خۆیه‌تی له‌م قورئانه‌ی گوايه بۆ محمه‌دی کۆری عه‌بدوللای نارده‌وه، ده‌لی: (هیچ گونا‌هیش نییه له‌سه‌رتان له‌که‌مکرده‌وه‌ی ئه‌و کرێیه‌ی بۆ هاوسه‌رگیری چیژوه‌رگرتن (زواج متعه) له‌ ژنان، له‌گه‌ل هه‌ر ژنیک له‌سه‌ری ریککه‌وتبوون له‌دوای دیاریکردنی)!

له‌گه‌ل (شاژن)دا زۆر گفتوگومان له‌سه‌ر ئهم ئایه‌ته ده‌کرد، که ئه‌و هه‌رده‌م دژی بوو، پێکه‌ی ئه‌وه‌شی نه‌ده‌دا بۆچوونی خۆمی بۆ پوون بکه‌مه‌وه. خۆم که باوه‌رم به قورئان و هیچ ئایینیکی دیکه نییه، ئه‌گه‌ر باوه‌رم به قورئان هه‌بوايه، باوه‌ری ته‌واوم به سه‌رجه‌م ئایه‌ت و سوره‌ته‌کان ده‌بوو و ده‌بوومه داعش، چونکه داعش به ئیسلامی ته‌واو ده‌زانم، که ریک سه‌رجه‌م ئایه‌ت و سوره‌ته‌کانی قورئان به‌بێ هاوێرکردن و جیاکردنه‌وه پیاده ده‌که‌ن!

ئهم ئایه‌ته ده‌لی: **(وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأَحَلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۲۴).**

واته: (حه‌رامه لیتان ئه‌و ژنانه‌ی که می‌ردیان هه‌یه جگه له که‌نیزه‌کتان، که خوا بریاری داوه له سه‌رتان، جگه له‌وانه‌ی که باسکران، هه‌لاله‌ بۆتان به‌هۆی مال و دارایانه‌وه هاوسه‌ر بگرن تا پاکداوین بن و له سنووری ره‌هوشتی به‌رز ده‌رنه‌چن، جا له‌گه‌ل هه‌ر ژنیکدا چیژتان لێ بینین (فما استمتعتم به) ئه‌وه فه‌رزه که کرێکه‌یان بده‌نی و هیچ گونا‌هیش نییه له‌سه‌رتان له‌که‌مکرده‌وه‌ی ئه‌و کرێیه‌ی له‌سه‌ری ریککه‌وتبوون له‌دوای دیاریکردنی، به‌راستی خوا هه‌میشه زاناو دانا‌یه).

ده‌رسیم

یه‌کشه‌مه (۱۶/۱۰/۲۰۱۶)

دانمارک